

کنگره سوم حزب کمونیست کارگری
قابل توجه کلیه اعضای حزب
لیست کاندیداهای مرحله سراسری انتخابات کنگره

"وحدت ملی" و "خطر" کمونیسم

دومین کنفرانس مدوسا

۲-۴ ژوئن کلن، آلمان

انجمن مارکس لندن

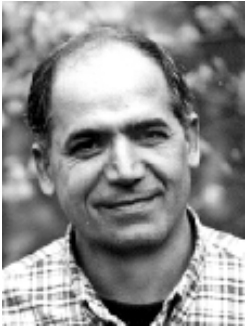
شنبه ۲۷ مه

از اتحاد مبارزان کمونیست تا حزب کمونیست

حمید تقوایی و منصور حکمت

"شیخ کمونیسم" بر فراز نماز جمعه تهران

اصغر کریمی

حکومت های کارگری و کمونیستی پرداخت. الحق که جناب رهبر، ۱۲ میلیون انسانی را که با آمار خود اینها زیر خط فقر زندگی میکنند، ۵ و نیم میلیون بیکار، ۵۰۰ هزار کارگری که ماهها است دستمزدشان پرداخت نشده، هشتاد درصد مردمی که

طیف های تازه تری را متوجه آن میکنند. در ابتدا حزب کمونیست کارگری را به اتهامات کلاسیک فحشاء و خشونت متهم کردند. مردم بیشتری به آن روی آوردند. دیدند نتیجه نمی گیرند، این هفته خامنه ای در نماز جمعه تهران مستقیما به مساله اقتصاد و آزادیهای سیاسی در

کمونیسم کارگری به نیروی بالنده در جامعه ایران تبدیل شده است. اکنون چندین هفته است که بلندگوهای هر دو جناح حکومت اسلامی بطور هیستریکی به تبلیغ علیه آن مشغولند، اما این تبلیغات نتیجه ای عکس خود بیار میورد. به میزانی که علیه آن تبلیغ میکنند

مصطفی صابر

از برلین تا ژنو راهی نیست!

رژیم اسلامی را به مجمع آی ال او راه ندهید!

۳۰ مه جلوی کنفرانس آی ال او در ژنو

به پیکت ما بپیوندید!

ایران باشد و به رشد مبارزه عمومی علیه جمهوری اسلامی یاری رساند. در اوضاع ملتهد و انقلابی که جامعه ایران دارد، در این بن بست حاد سیاسی که جمهوری اسلامی به آن دچار شده است، لازم است هر جا رژیم جمهوری اسلامی و نمایندگانش پا میگذارند، همچون کنفرانس برلین، زمین زیر پایشان آتش بگیرد. کنفرانس جهانی کار فرصت مغتنمی است. این فرصت را از دست ندهید، به همراه ما به ژنو بیایید!!

ایران کمپین گسترده ای را در اعتراض به حضور جمهوری اسلامی اعلام کرده است. این اعتراض در دو زمینه پیش میرود. اول، افشای جمهوری اسلامی در درون کنفرانس، از طریق هیات های نمایندگی کارگری است. برای مثال بدنبال تماس های اعضای حزب در کانادا، هیات اعزامی از سوی کارگران کانادا می گوشت قطعنامه ای را در کنفرانس مطرح کند که در آن محرومیت میلیونها کارگر کارگاههای کوچک از شمول قانون کار در ایران مورد اعتراض قرار گرفته و خواسته شده که هیاتهای بازرسی از سوی آی ال او و اتحادیه ها برای بازبینی حقوق کارگری به ایران اعزام شوند. دوم، و مهمتر، اعمال فشار به جمهوری اسلامی و آی ال او از بیرون کنفرانس است. حزب ما تظاهراتی را در روز اول شروع کنفرانس (۱۱ صبح سه شنبه ۳۰ مه) در محل کنفرانس تدارک دیده است. لیست خواسته های این آکسیون طولانی است: اعتراض به نبود آزادی اعتصاب و تشکل در ایران، به تبعیض و ستمگری علیه زنان از جمله در زمینه روابط کار، به پرداختن دستمزد به صدها هزار کارگر، به اقدامات پلید جمهوری

اسلامی برای اخراج دو میلیون مهاجر، به محرومیت میلیونها کارگر از هر نوع قانون کار، به حضور فرستادگان شوراهای اسلامی و سرکوبگران کارگران به اسم نمایندگان آنان در کنفرانس آی ال او، به انتخاب وزیر کار در هیات امنای و کلا اعتراض به حضور جمهوری اسلامی در سازمان جهانی کار. این تظاهرات میتوانند نقش مهمی در جلب توجه افکار عمومی جهان به جنایاتی که جمهوری اسلامی علیه کارگران و مردم ایران اعمال میکند داشته باشد. میتوانند حمایت فعالی از اعتراضات گسترده کارگری در

رژیم سابق افریقایی جنوبی، سالهای سال بدلیل آپارتاید نژادی از شرکت در مجامع بین المللی و مشخصا سازمان جهانی کار (آی ال او) محروم بود. دولت برمه بدلیل برپا کردن "اردوگاههای کار اجباری" توسط کنفرانس سال گذشته آی ال او عملا از شرکت در گردهمایی های این سازمان محروم شد. اما جمهوری اسلامی که "رژیم آپارتاید" جنسی است و "اردوگاههای کار" بی دستمزد و بی حقوق در سراسر کشور برپا کرده است، نه تنها از سوی آی ال او تحمل شده است، که در کنفرانس سال پیش تشویق هم شد. وزیر کارش برای سه سال در هیات امنای سازمان جهانی کار برگزیده شد. این به نوعی یک نقطه عطف بود. پیش از این کنفرانس جهانی کار، بویژه تحت فشار اعتراضات هیات های نمایندگی کارگری کشورهای دیگر، گهگاه قطعنامه ای علیه جمهوری اسلامی صادر میکرد. اما سال قبل آی ال او پیرو سیاست دول غرب در حمایت از "دولت اصلاح طلب خاتمی" چراغ سبز آشتی کامل به جمهوری اسلامی نشان داد. آیا در کنفرانس امسال سازمان جهانی کار که از ۳۰ ماه مه تا ۱۵ ژوئن ۲۰۰۰ در ژنو برگزار می شود، همچون سال گذشته جمهوری اسلامی با تایید و نوازش روبرو خواهد شد؟ امسال میتواند متفاوت از، و حتی بر عکس پارسال باشد. حزب کمونیست کارگری

پرده آخر

یادداشتهایی درباره بحران سیاسی رژیم اسلامی

منصور حکمت

۳- ظهور قطب سوم

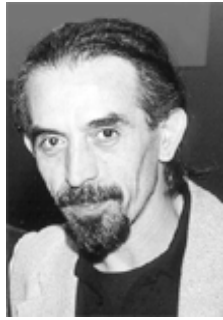
صفحه ۳

تهدید سرنگونی و فشار روز افزون مردم ناراضی و خواهان تغییر، جناحهای حکومت را بجان هم می اندازد و شکاف میان آنها را مدام عمیق تر میکند. از طرف دیگر همین واقعیت پیروزی تک جناحی را از دستور هردو خارج میکند. اگر دوم خرداد شکست

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

در حاشیه سخنان خامنه‌ای در نماز جمعه تهران، "وحدت ملی" نمیتواند با "خطر" کمونیسم مقابله کند

سیاوش دانشور

سیاسی در غلیبان است، بی معنا تر و پوچ تر و عوامفریبانه تر از این شعار نمیتوان پیدا کرد.

هر دو جناح رژیم تا روزی که میمانند بهم احتیاج دارند. اینها هردویشان میدانند. شکستن هرکدام از این بالهای خونین، کل عمارت جنایت را با یک تکان مردم در هم میریزد. هردوی اینها میدانند که اگر قرار است باشند باید نظامشان، جمهوری اسلامی، سرپا باشد. نه فقط هر دو جناح رژیم اسلامی، بلکه کل اپوزیسیون بورژوازی و ملی-اسلامی علیرغم هر اختلافی، میدانند که نباید فرصت ابراز وجود سیاسی به کارگر و کمونیسم در آن جامعه داد. معنی طبقاتی شعار "وحدت ملی" اینست. این منافع بنیادی است که همه آنها را، بناگزر، بعنوان کمپ ارتجاع و سرمایه داری در ایران در برابر راه حل سوسیالیستی کارگران متحد میکند.

"وحدت ملی" محور سخنان علی خامنه‌ای در نماز جمعه این هفته تهران بود. این نتیجه این دور جنگ جناحهای رژیم اسلامی و توافقات و بند و بست های موقتی و پشت پرده آنهاست. این شعار اسم رمزی برای عقب نشینی هر دو جناح و آماده شدن مشترکشان، بعنوان "دو بال جمهوری اسلامی"، برای مقابله با جنبش سرنگونی رژیم و در قلب آن کمونیستها و آلترناتیو حکومت کارگری است. اما این شعار "وحدت ملی"، شعار اعلیحضرت هم بوده است. شعار تمام رژیمهای مستبد و آدمکش ضد کارگر و ضد آزادی در همه جای دنیا، بویژه در دوره های بحرانی، بوده و هست. و البته در دنیای سیاست واقعی که نیروهای اجتماعی و طبقاتی با منافع کاملا متضاد در مقابل هم صف کشیده اند، در جامعه ای که برای تعیین تکلیف

خامنه ای ضد کمونیست نیستند. پس این نمایش معنا ندارد. حرف خامنه ای رو به اوضاع داخلی است، مخاطبش همه کسانی است که با عروج کمونیسم و کارگر در صحنه سیاست ایران خصومت دارند. خامنه ای دارد به دوستانش در درون و بیرون رژیم آمادگی کارگران عاصی ایران برای انقلاب را نشان میدهد. کمونیستهای را نشان میدهد که شعار حکومت کارگری را به نماز جمعه تهران هم کشانده اند و خامنه ای مجبور است راجع به آن هشدار بدهد. او به برادران قاتل و قمه کش در سپاه و بسیج و شوراها و اسلامی هردو جناح میگوید از دشمن اصلی و خطر اصلی غافل نشوید. میگوید اگر وحدت جزو جنگ اجتناب ناپذیرمان نباشد، آتوقت هر دو بال میشکند، پرچم اسلام به خاک می افتند و شعار حکومت کارگری میداندار میشود. راست میگوید.

اما جناحهای رژیم همیشه برای سرکوب غیر "خودی"ها متحد و قاطعانه عمل کرده اند. و البته توجیه شان همین واژه های پوچ "منافع ملی" و "امنیت ملی" و "حفظ نظام" بوده است. اما ایندوره فرق مهمی با دوره های پیشین حیات جمهوری اسلامی دارد. ایندوره، دوره

عقب نشینی، اضمحلال و فروپاشی رژیم اسلامی است. دوره ای است که نمیتوان با سرکوب و ارعاب مردم را به خانه فرستاد. پس پاسخهای تاکتونی حکومت سوخته اند و کارایی ندارند. ایران دارد وارد دورانی میشود که صد سال استبداد پشت استبداد را پشت سر بگذرانند. نه فقط بزیر کشیدن پرچم جمهوری اسلامی و با سر زمین زدن اسلام سیاسی در منطقه ممکن شده اند، بلکه آن نیروی اجتماعی و طبقاتی ای که این تحول را میتواند به فرجام برساند و آزادی و برابری و رفاه را تمام قد اجرا کند، به صحنه آمده است. این روندی است که مستقل از بغض و کین ها و نگرانی ها و هشدارهای حکومت و دوستانشان در بیرون حکومت، عملا شروع شده است.

درد خامنه‌ای اینست. او میداند که شعار حکومت کارگری و نظام سوسیالیستی بیان حقیقی کل این تحول اجتماعی است. "وحدت ملی" خامنه ای و شرکاء، در اولین گامهای انقلاب مردم و کارگران علیه نظام کثیف اسلامی سرمایه داران دود میشود و هوا میرود. جمهوری اسلامی راه خروجی از این بن بست تاریخی ندارد.

از صفحه ۱

"شبح کمونیسم" بر فراز نماز جمعه

حزب در سالهای اخیر، فعالیتهایی مانند کمیون عظیم و جهانی دفاع از کارگران نفت، فعالیت گسترده و مستمر علیه جمهوری اسلامی، حضور نظامی در کنار شهرهای کردستان و برنامه های زنده رادیو انترناسیونال با صدها هزار شنونده، حزب را به تعداد قابل توجهی از مردم شناسانده بود. واقعه برلین و مسائل متعاقب آن، حزب کمونیست کارگری و چهره های آن را به خانه میلیونها نفر از مردم در ایران برد. مردم تشنه رفاه و آزادی، در مقیاسی چند میلیونی عزم و پیام حزب کمونیست کارگری را برای سرنگونی حکومت کثیف اسلامی شنیدند. جناح دو خرداد در انتقاد به مسئولین صدا و سیمای جمهوری اسلامی میگویند شعارهای نیروهای برانداز را در سطح میلیونی مطرح کردید. آنها در این اتهام خود محق هستند. بعد از کنفرانس برلین حزب بطور

تنها ۲۰ درصد درآمدها را دارند، ۲ میلیون انسانی که به اعتیاد بیشتری که از راه تن فروشی زندگی میکنند را حسابی از این ترسانند که گویا "در حکومت کارگری و کمونیستی همه چیز به دولت وابسته است!" اما اگر مضمون این سخنان ابلهانه را کنار بگذاریم، نفس اینکه بعد از سالها دوباره خطر کمونیسم آنها را به چاره جوئی واداشته، قابل توجه است. این بار اما تبلیغات آنها کاملا از روی ترس و استیصال است. حتی امت اسلام هم این خطبه را به حساب استیصال رهبر عالیقدر حکومت اسلامی گذاشت. بیست سال کار لاینقطع، اهداف عمیقاً انسانی، آزادیخواهانه و برابری طلبانه، برنامه ای روشن، سیاستها و تاکتیکهای واقع بینانه، کادرهای خوشنام و سرشناس، حزب کمونیست کارگری را به نیروئی در قلب جنبش آزادیخواهانه برای سرنگونی حکومت اسلامی تبدیل کرده است. فعالیت

قطع به مرکز سیاست و تحولات سیاسی در ایران رفته است و در راس جنبش آزادیخواهانه مردم برای سرنگونی قرار گرفته است. از نظر خیلی ها اکنون یک حزب سیاسی با پرچم سرنگونی جمهوری اسلامی، برای انتخاب و پیوستن به آن وجود دارد.

و چرا که نه، کدام حزب سیاسی دیگری تمایل سرنگونی طلبی مردم را نمایندگی میکند؟ کدام حزب اپوزیسیون ضدیت عظیم مردم با مذهب را نمایندگی میکند، کدام نیروی سیاسی دیگر مطالبات کارگران، زنان و جوانان و جنبش رهایی از اخلاق سنتی و عقب مانده شرقی اسلامی را نمایندگی میکند، احزاب دیگر چه پاسخی به شکاف عظیم طبقاتی، به فلاکتی که گریبان میلیونها را گرفته است، به بیکاری ۶ میلیونی و به فحشا و اعتیاد چند میلیونی دارند؟

"شبح کمونیست های کارگری" اکنون همه جا هست در کارخانه ها و دانشگاه ها، در محلات و مدارس، در میان جوانان و زنان.

در میان همه اینها جنب و جوش وسیعی برافه افتاده است، در باره حزب کمونیست کارگری بحث میکنند، میپرسند، با اهداف و آرمانهای آشنا میشوند، به آن نزدیک میشوند، و حول این ایده ها و آرمانها متحد میشوند. جلوی سیر این پیشروی را دیگر نمیتوان سد کرد. کارگران، جوانان، زنان و آزادیخواهانی که تسلیم احکام اسلامی و حکومت مرتجعین مذهبی نشدند، به کمونیسم کارگری روی میاورند. این پارامتر تازه ای در معادلات سیاسی ایران است. کمونیستها را قتل عام کردند.

فعالیتشان را تماما ممنوع کردند. اما کمونیستهای کارگری این بار با حزبشان، با برنامه شان، با اهداف و سیاستهای روشنشان و با حرفهای صریحشان جسور و قدرتمند به میدان می آیند تا در مرکز جدال های سیاسی نقش خود را ایفا کنند. این کابوسی است که حکومت اسلامی و اپوزیسیون طرفدارش دیگر از آن رهایی نخواهند داشت.

زنده باد حزب کمونیست کارگری

انترناسیونال هفتگی

را تکثیر و پخش کنید

به انترناسیونال هفتگی

کمک مالی کنید

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!

از صفحه ۱ بحران سیاسی رژیم اسلامی

ظهور قطب سوم

بخورد، جناح راست در یک موقعیت سیاه و سفید و قطبی با اکثریت عظیم مردم روبرو خواهد شد. در این مواجهه، همانطور که خودشان میدانند، جمهوری اسلامی سریعاً در هم خواهد شکست. در نقطه مقابل، شکست راست و پیروزی دوم خرداد مردم را وسیعاً به میدان میکشاند. جنبش سرنگونی طلبی سد ها را میکشند. رژیم اسلامی کنترل اوضاع را از دست میدهد. حکومت دوم خرداد هم سرعت بزیز کشیده میشود. هردو طرف لاجرم شدت مواظب هستند که اولاً، پای مردم حتی المقدور بطور عملی به میدان کشیده نشود. مردم نظاره گر اوضاع بمانند و به جدال جناحها امید بندند. ثانیاً، سیر تحول اوضاع سیاسی شتاب پیدا نکند و کند و قابل کنترل باشد. جدال جناحها بناگزیب یک سیر پلکانی مقابله-سازش را دنبال میکند. هدف این جنگ و گریز بطور قطع دست بالا پیدا کردن در حاکمیت و به تسلیم کشاندن جناح رقیب است. اما اولین قاعده این بازی، اجتناب از اتمام آن است. هر جدال باید به یک سازش جدید

اخیر و اکنون تبدیل شدن حزب کمونیست کارگری به موضوع تبلیغات و تحریکات روزمره سخنگویان و رسانه های حکومتی در ایران، هم از جناح راست و هم دوم خردادها، تصویر کاملاً متفاوتی از اوضاع سیاسی ایران در قیاس با چهار سال قبل ترسیم میکند. اکنون دیگر حکومت خود علناً به وجود این تهدید سرنگونی و این قطب سوم اذعان میکند. شعار سرنگونی حکومت از خود رادیو و تلویزیون حکومت پخش شده است. خامنه ای در نماز جمعه علیه کمونیسم و مارکسیستها منبر میروید، دو جناح یکدیگر را به آب ریختن به آسیاب اپوزیسیون سرنگونی طلب، ضد دین و بخصوص حزب کمونیست کارگری متهم میکنند. در جریان انتخاب خاتمی در چهار سال قبل، سخن چندان از یک قطب و نیروی سوم نبود. در ماجرای تیرماه امسال، حکومت، از زبان هردو جناح به وجود گرایشی که اعتراض را علیرغم میل هردو طرف به خیابانها کشید، اعتراف کردند و علیه آن گرایش بساط تهدید و ارباب راه انداختند. در دوره پس از کنفرانس برلین حکومت حتی ناگزیر شده است به هویت سیاسی و سازمانی گروهها و

نیروهای دخیل در این قطب سوم بپردازد و برای اولین بار پس از سالها، از وجود یک جنبش "براندازی" و یک اپوزیسیون کمونیستی در مقابل خود سخن بگوید و جدال با این قطب را در دستور نهادهای بلندگوهای تبلیغاتی اش بگذارد.

این موقعیت نیز به سرعت متحول خواهد شد. احزاب بیرون حکومت و مخالف کلیت رژیم اسلامی با شتابی فزاینده در مرکز توجه مردم و جامعه و بناگزیب خود حکومت اسلامی قرار خواهند گرفت. دو قطبی جناح راست - دوم خرداد، بسرعت جای خود را به یک تصویر متنوع تر و چند وجهی تر از سیاست در ایران میدهد. رویدادهای اخیر از این نظر بویژه حائز اهمیت بودند که به داستان کهنه اپوزیسیون "داخل" و "خارج" خاتمه دادند. معلوم شد "اپوزیسیون خارج" که در کلام دوم خردادها و رسانه های غربی عنوانی برای توصیف مخالفین هردو جناح است. یک نیروی فوق العاده قوی "داخل" کشوری است که مستقیماً در سرنوشت قدرت سیاسی در ایران دخیل است.

دور جدید مقابله جناحها که

با پیشروی انتخاباتی دوم خردادی ها شروع شد و به ضد حمله وسیع جناح راست منجر گردید، اکنون به نقطه سازش دوره ای دیگری نزدیک میشود. چند روز آینده و تعیین تکلیف مجلس ششم، مشخصات یک دوره چند ماهه را تعیین خواهد کرد. اما یک چیز مسلم است. در این دور جدید ما قطب سوم را بصورت زنده و فعال در صحنه سیاسی ایران خواهیم داشت. فحاشی های روزنامه های دوم خردادی علیه حزب کمونیست کارگری و طرفداران سرنگونی، بطور سمبلیکی آغاز این دوره جدید را اعلام میکنند. دوران "خاتمی آری یا نه" روی همان کاغذ چراند هم دیگر به پایان رسیده است. با حضور مستقل مردم، سیاست در ایران شروع میشود.

چه نیروهای سیاسی ای، چه جنبشها و احزابی در این دوره جدید عروج خواهند کرد؟ سرنوشت آینده ایران را چه جریاناتی تحت تاثیر قرار خواهند داد؟ جدالهای آتی جامعه میان کدام نیروهاست؟ در بیرون حکومت و مدافعانش، سه جریان اجتماعی اصلی شکل میگیرد. باید به هر سه اینها از نزدیک پیرازیم.

نشریه مدوسا برگزار میکند

دومین کنفرانس مدوسا

"زن خوب فرمانبر پارسا"

۲-۴ ژوئن ۲۰۰۰ کلن، آلمان

فرهنگ، سنن، و ارزشهای مردسالارانه و زن ستیز در ایران

فرزانه نائیدی بهرام چوپینه پروانه حمیدی

هما سرشار ثریا شهابی آذر ماجدی مریم نمازی

نمایش فیلم: بخاطر همه چیز بکارگردانی رجب محمدین با

معرفی بصیر نصیبی

نمایشگاه نقاشی: زن، موسیقی، رنگ از داوری

شروع کنفرانس جمعه ۲ ژوئن ساعت ۱۱ صبح

تلفن تماس با برگزار کنندگان کنفرانس:

آذر مدرسی: ۴۹ ۱۷۲ ۷۸۲ ۳۷ ۴۶

مینا احدی: ۴۹ ۱۷۷ ۵۷۱ ۹۲ ۳۳

پروین کابلی: ۴۶ ۷۰ ۷۷۴ ۴۰ ۲۰

مریم کوشا: ۴۴ ۷۷۱ ۴۳۹ ۹۴ ۹۳

شماره فاکس: ۴۹ ۲۲۱ ۷۶۰ ۹۴ ۹۸

ای میل: azarmajedi@yahoo.com

محل کنفرانس:

Pedagogisches Zentrum der Konigin Liuseschule
Friesenplatz, Albertus Str. 19/ Altewallgasse 10

شنبه ۲۷ مه ۲۰۰۰

۲ تا ۷ بعد از ظهر

انجمن مارکسی

لندن برگزار میکند

تاریخ شفاهی چپ:

از اتحاد مبارزان کمونیست تا حزب کمونیست ایران

پای صحبت حمید تقوایی و منصور حکمت

بنیانگذاران اتحاد مبارزان کمونیست

حمید تقوایی و منصور حکمت، موسسین اولیه اتحاد مبارزان کمونیست در سال ۱۳۵۷ و اعضای رهبری حزب کمونیست کارگری ایران، در یک جلسه گفت و شنود خاطرات آن روزهای پرتلاطم و تاریخ شکل گیری و فعالیت اتحاد مبارزان کمونیست، سازمانی که بیش از هر جریان دیگر چهره چپ رادیکال ایران را دگرگون کرد، را از زوایای گوناگون بازگو میکنند. از همه علاقمندان به تاریخ کمونیسم معاصر ایران، و بخصوص کسانی که خود از فعالین اتحاد مبارزان کمونیست و سایر سازمانهای کمونیستی ایران در آن دوره بوده اند برای شرکت و صحبت در این جلسه جالب دعوت میکنیم.

برای دریافت کارت ورودی و شرکت در جلسه با ما تماس بگیرید.

تلفن: ۰۳۷ ۱۰۳۷ ۴۶۱ ۰۷۷۱ فاکس: ۰۷۷۱ ۱۲۰ ۸۷۰

ای میل marxsociety@yahoo.com

ورود برای عموم آزاد است و رودیه: ۸ پوند اعضای حزب کمونیست کارگری: ۵ پوند

ورود برای اعضای انجمن مارکس رایگان است

کنگره سوم حزب کمونیست کارگری

قابل توجه کلیه اعضای حزب

مرحله سراسری انتخابات کنگره سوم حزب کمونیست کارگری بزودی برگزار میشود. لیست ۲۰۲ کاندید این مرحله انتخابات در زیر بچاپ رسیده است. از میان این عده ۶۰ نفر به کنگره راه خواهند یافت. ۹۰ نفر دیگر در مرحله بعد در انتخاباتهای محلی در کمیته ها و حوزه های مختلف حزب با رای اعضا برگزیده خواهند شد.

چنانچه رفقایی کاندید شده اند و نامشان در این لیست نیست لطفا فوراً به دبیرخانه مرکزی اطلاع بدهند

قابل توجه اعضای حزب در خارج کشور:

ورقه و پاکت ویژه رای گیری سراسری در خارج کشور همراه با لیست اسامی کاندیداها در طول ۳ هفته آینده

قابل توجه اعضا و فعالین حزب در داخل کشور:

شما میتوانید رای خود را (حداکثر به ۶۰ نفر از میان لیست زیر) با فاکس به ما برسانید. ذکر شماره ردیف هر کاندیدا کافی است و لزومی به نوشتن نام کاندیداها نیست. لطفا خوانا بنویسید. شماره فاکس ۷۷۶۸ ۱۲۰ ۸۷۰ ۰۰۴۴

لیست کاندیداهای مرحله

سراسری انتخابات کنگره سوم

- ۱۲۲- سعید قادیان
- ۱۲۳- سلیمان قاسمیانی
- ۱۲۴- آرش قالیباف
- ۱۲۵- مرسته قائدی
- ۱۲۶- محسن قبادی
- ۱۲۷- طغری قره قوزلو
- ۱۲۸- محمود قزوینی
- ۱۲۹- مهدی قیاسی نژاد
- ۱۳۰- پروین کابلی
- ۱۳۱- رخساره کاریخش
- ۱۳۲- سعید کرامت
- ۱۳۳- جبار کردی
- ۱۳۴- اصغر کریمی
- ۱۳۵- عمر کریمی
- ۱۳۶- مسعود کریمی
- ۱۳۷- یلدی کریمی
- ۱۳۸- امان کفا
- ۱۳۹- آسو کمال
- ۱۴۰- جمال کمانگر
- ۱۴۱- رضا کمانگر
- ۱۴۲- محمد امین کمانگر
- ۱۴۳- اعظم کم گویان
- ۱۴۴- مریم کوشا
- ۱۴۵- خلیل کیوان
- ۱۴۶- همایون گدازگر
- ۱۴۷- عبدل گلپریان
- ۱۴۸- اسد گلچینی
- ۱۴۹- عباس گویا
- ۱۵۰- حیدر گویلی
- ۱۵۱- صالح گویلی
- ۱۵۲- آذر ماجدی
- ۱۵۳- شیوا محبوبی
- ۱۵۴- جمال محسن
- ۱۵۵- علی محسنی
- ۱۵۶- بهنام محمد
- ۱۵۷- گیتی محمد نیا
- ۱۵۸- فرید محمدی
- ۱۵۹- مختار محمدی
- ۱۶۰- مظفر محمدی
- ۱۶۱- عبدالله محمود
- ۱۶۲- فارس محمود
- ۱۶۳- نادیه محمود
- ۱۶۴- جلال محمودزاده
- ۱۶۵- یلدی محمودی

- ۷۹- ناهید ریاضی
- ۸۰- رشید رئیس
- ۸۱- کامبیز زنده پیر
- ۸۲- روناک زندی
- ۸۳- آسیه سپهری
- ۸۴- صالح سرداری
- ۸۵- هوشیار سروش
- ۸۶- هژیر سعیدی
- ۸۷- مریم سلطانی
- ۸۸- اسعد سلیمانی
- ۸۹- امین سیاوشی
- ۹۰- سلیمان سیگارچی
- ۹۱- سامیه شجیداتی
- ۹۲- شهرام شرتیان
- ۹۳- عمار شریف
- ۹۴- ابوبکر شریف زاده
- ۹۵- سهیلا شریفی
- ۹۶- نادر شریفی
- ۹۷- محمد شکوهی
- ۹۸- بیژن شهابی
- ۹۹- ثریا شهابی
- ۱۰۰- غلامرضا شهابی
- ۱۰۱- فاتح شیخ الاسلامی
- ۱۰۲- فرشید صابر
- ۱۰۳- مصطفی صابر
- ۱۰۴- سوسن صابری
- ۱۰۵- کاوه صدری پور
- ۱۰۶- شهرام صنیعی
- ۱۰۷- عبدالله صید مرادی
- ۱۰۸- حمید ع
- ۱۰۹- عمر عبداللهی
- ۱۱۰- مهشید علی پناه
- ۱۱۱- مهین علیپور
- ۱۱۲- رحمت فاتحی
- ۱۱۳- محمد فتاحی
- ۱۱۴- آلا فرج
- ۱۱۵- ایرج فرجاد
- ۱۱۶- مجید فرجیان
- ۱۱۷- ایرج فرزاد
- ۱۱۸- منصور فرزاد
- ۱۱۹- جمیل فرزاد
- ۱۲۰- محمد فضلی
- ۱۲۱- اسماعیل فرقدان

- ۱- صابر آزاد
- ۲- محمد آسنگران
- ۳- علی آقا بیگزاده (فواد)
- ۴- محسن ابراهیمی
- ۵- مینا احدی
- ۶- ربیوار احمد
- ۷- سعید احمد
- ۸- موید احمد
- ۹- محمود احمدی
- ۱۰- مهرداد احمدی
- ۱۱- ساکار احمدیان
- ۱۲- سیروس ارجمند
- ۱۳- هما ارجمند
- ۱۴- هیوا اسماعیلی
- ۱۵- عبدالله اسدی
- ۱۶- سعید اصلی
- ۱۷- غلام اکبری
- ۱۸- فریدون البرز
- ۱۹- سیامک امجدی
- ۲۰- ابراهیم باتمانی
- ۲۱- آرش باقری
- ۲۲- نادر بکتاش
- ۲۳- سیامک بهاری
- ۲۴- عثمان بهرام نژاد
- ۲۵- شهاب بهرامی
- ۲۶- فاتح بهرامی
- ۲۷- جلیل بهروزی
- ۲۸- داریوش بیگی
- ۲۹- ارغوان پایدار (فروغ)
- ۳۰- سعید پرتو
- ۳۱- حسن پناهی
- ۳۲- آذر پویا
- ۳۳- فریبرز پویا
- ۳۴- محمد رضا پویا
- ۳۵- پریسا پوینده
- ۳۶- حسین پیشه احسان
- ۳۷- احمد تبار
- ۳۸- حمید تقوانی
- ۳۹- کیوان جاوید
- ۴۰- بهرام جلالی
- ۴۱- نسرین جلالی
- ۴۲- حسن جلیلی
- ۴۳- غلام جمالی
- ۴۴- رضا جمالیان
- ۴۵- علی جوادی
- ۴۶- بهرام جهانبخش
- ۴۷- سیاوش چراغپور
- ۴۸- خالد حاج محمدی
- ۴۹- یوسف حدادی
- ۵۰- امیر حسن زاده
- ۵۱- سلیم حسنی (هه ژار)
- ۵۲- فروزان حسنی یکتا
- ۵۳- رحمان حسین زاده
- ۵۴- طه حسینی
- ۵۵- غریبه حسینی
- ۵۶- فرشاد حسینی
- ۵۷- مجید حسینی
- ۵۸- منصور حکمت
- ۵۹- مهرداد حیاتی
- ۶۰- اسد حیدری
- ۶۱- رشید خ
- ۶۲- حامد خاکی
- ۶۳- حبیب خاللی
- ۶۴- شهلا خباززاده
- ۶۵- حیدر خردی

Website:
www.haftegi.com

Email:
haftegi@yahoo.com

Fax: 0044-8701207768

Address:
BM Box 8927
London
WC1N 3XX
England

سایت های حزب و نهادهای نزدیک به حزب روی اینترنت

www.haftegi.com
www.wpiran.org
www.rowzane.com

www.iwsolidarity.com
www.medusa2000.com
www.marxsociety.com
www.kvwpiran.org

رادیو انترناسیونال

صدای حقیقت صدای آزادی

صدای کارگر صدای انسانیت

هر شب ۹:۳۰ تا ۱۰ بوقت تهران

۷ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی
۱۹ متر برابر با ۱۵۵۵۰ کیلوهرتز

تلفن ۱۰۹۹ ۴۶۱ ۷۷۱ ۰۰۴۴

تلفن مرکز اطلاعات و پیامگیر رادیو:

۲۷۰۷ ۹۶۲ ۲۰۸ ۰۰۴۴